

ABONAMENTUL

Pe un an . . . 90 Lei

Pe 6 luni . . . 45 Lei

Pe 3 luni . . . 24 Lei

Numărul 2 Lei

—o—

Pentru inserate se plătește 4 lei de șir garmond
La publicările ulterioare se socotește taxa jumătate

Unirea

Foaie bisericească-politică. — Apare în fiecare Sâmbătă.

Spre o singură turmă.

Doi documente ale vremii: I. Sf. părinte al Romei chiamă la unire pe toți, și în deosebi pe Slavii disidenți — II. Prof. O. Ghibu nu găsește salvarea decât în apropierea Românilor de credința celorlalte popoare latine

de Dr. ALEXANDRU RUSU.

„Și va fi o turmă și un păstor“ a spus Mântuitorul (Io. 10, 16), reliefând cum nu se poate mai plastic unitatea desăvârșită, în credință și în regim, pe care a menit-o bisericii sale, întemeiate pe stâncă lui Petru. Această unitate avea să fie temelul și garanța făgăduinței divine, că „porțile iadului nu vor înfrânge-o pe dânsa“, și de aceea nimic nu reiese mai luminos și mai bine precizat din cărțile sfinte decât tocmai această fundamentală înfrățire a bisericii Domnului. Mântuitorul o culcă — mai ales în momentul despărțirii — cu deosebită putere, se roagă și se întrece pentru ea la Părintele său din ceruri, fiind — cum atât de frumos ni-o spune sf. Pavel în epistola sa către Evrei (5, 7) — auzit pentru buna sa cucernicie“.

Potrivit acestei rândueli divine, Petru și următorii lui, cari aveau să „întărească pe frații săi“, au lucrat necontenit pentru păstrarea unității dorite. Și când dușmanul, care deopotrivă nici când n'a putut înfrânge biserica, a început totuși să rupă, după vremuri, crengi mai mici sau mai mari de pe trunchiul acestei referitoare așezări dumnezeiești, următorii Mântuitorului Petru n'au lăsat nimic neîncercat pentru ca și aceste părți să fie readuse de nou la „singura turmă“ a „păstorului unic“, așa cum din partea Aceluia, care singur lui Petru i-a spus cuvintele: „Paște oile mele, paște mielușii mei“ (Io. 21, 15—7).

I.

Ultima acțiune de această natură a Romei papale este enciclica »*Ecclesiam Dei*«, publicată la partea actualului Pontifice Pius al XI-lea, cum de curând din prilejul aniversării tricentele a sf. Iosafat, martirul slav al sfintei uniri.

Mănecând din considerații de ordin general asupra unității bisericești și arătând solitudinea permanentă a bisericii pentru păstrarea acesteia, Părinte deplânge cu deosebire marea desnaștere orientală, care, cu toate încercările de salvare dela Lyon și Florența „mai dăinuiește și în detrimentul mare al sufletelor“. Alături de aceste popoare, schisma lui Cerulariu a despărțit, spune sf. Părinte, de biserica mamă și pe Slavii din Orient, cari »prin încăpăținarea domnitorilor« au fost opriți în sfârșit să mai întrețină orice legătură cu Roma sfântului Petru.

Documentul papal, înșirând apoi deosebitele încercări ale antecesorilor de-a reface unitatea bisericească a Slavicilor, se oprește mai pe larg asupra actului reunirii din 1596 a unei considerabile părți a Rutenilor, confirmat prin bulla »*Magnus Dominus*« alui Clemente al VIII-lea. Legătură se relevă darul lui Dumnezeu, care a voit că această unire să fie sigilată pe

vecie prin martiriul sfântului Iosafat Kuncevic, mitropolitul de Polock, întâmplat la 12 Noemvrie 1623. Aniversarea tricentenară a morții acestui confesor — o glorie și în aceeași vreme un mare patron al Slavicilor —, oferă o bună ocazie pentru ca la stăruințele mai vechi ale Papilor să se adaugă noul cuvânt de chemare la unitatea bisericească a Aceluia, care crede cu toată tăria, că, mai curând ori mai târziu, această reînfrățire tot se mai face.

Cu două luni după moartea acestui sfânt apostol și martir, episcopii ruteni au trimis la Roma o scrisoare în care spuneau, că »precum unul din noi a făcut-o, suntem gata și noi să ne dăm pentru sfânta credință chiar și viața«. Și legământul acesta a fost păstrat cu sfințenie, trei veacuri de arându-l. Sângele sfântului Iosafat a fost deci și este azi, mai mult poate decât oricând, o garanță sigură și un sigil care nu se va frânge nicicând al păcii și unității restabilite. Dar el poate și trebuie să fie mai mult: O punte de trecere și de revenire a tuturor Slavicilor la sinul bisericii adevărate a Domnului, care în imensa calamitate ce a venit asupra poporului rusesc a înțeles de a sa datorie să vină, după pilda Mântuitorului, în sprijinul celor oropsiți cu nenumărate ajutoare în bani și alimente, subtrase de mulțori chiar dela proprii fii, aproape la fel de lipsiți.

Spunând apoi, că va folosi și pe viitor toate mijloacele pentru a apropia pe frații slavi și celelalte popoare orientale de unitatea atât de dorită din partea tuturor creștinilor, sf. Părinte cere în scopul acesta sprijinul și rugăciunile tuturor cari țin la aceasta. »Și aceștia să-și dea seamă, spune cu multă dreptate scrisoarea papală, că nu atât prin dispute și capacitări trebuie promovată această unitate, cât mai mult prin pilde de viață sfântă și cu deosebire prin cea iubirea către frații slavi și celelalte popoare orientale, la care ne îndeamnă Apostolul, când zice: »Pliniți bucuria mea, ca aceeași să cugetați, aceeași dragoste având, un suflet fiind, una cugetând; nimic cu prigonire sau cu mărire deșartă, ci cu smerenie unul pe altul socotind a fi mai de cinste decât pe sine. Nu ale sale fiecare, ci și ale altora fiecare să căutați. (Filip. 2, 2—4).

Iar în scopul acesta, precum *Orientalii disidenți trebuie ca, lăpădând vechile prejudecăți, să se nizuiască a cunoaște adevărata viață a bisericii și să nu arunce asupra bisericii române păcatele indivizilor, pe cari ea le condamnă și cearcă a le îndrepta, tot astfel trebuie ca Apusenii să cunoască mai bine și mai amănunțit lucrurile și obiceiurile Orientalilor, din a căror inimă cunoaștere a profitat atât de mult*

opera sfântului Iosafat«. Acest gând îl servește »Institutul Pontificiu Oriental«, întemeiat de Benedict al XV-lea, pe care va căuta să-l desvolte tot mai mult, pentru ca să-și poată împlini menirea după intențiunea fondatorului.

Dar, fiindcă această măreață operă nu poate fi realizată cu puteri omenești, sf. Părinte îndeamnă, de încheiere, pe toți, să contribuie la înfăptuirea ei cât mai urgentă prin cerșirea ajutorului dumnezeesc, făcută mai ales prin mijlocirea Maicii Domnului și a sf. Iosafat, patronul Unirii. Făcând aceasta au tot dinadinsul, putem avea cele mai bune nădejdi, că rugăciunile pe cari atât Apusenii cât și Răsăritenii le îndreaptă zilnic spre ceriu pentru »unirea sfințelor lui Dumnezeu biserici«, nu vor rămănea mult timp fără a fi ascultate.

II.

Un alt document al vremii, de sigur mult mai puțin important ca autoritate, dar din punct de vedere românesc foarte însemnat — mai ales pentru originea lui —, este articolul dlui profesor universitar Onisifor Ghibu, de care am făcut amintire și în numărul trecut al acestui organ.

Sub titlul »*Organizarea bisericii ortodoxe*«, d. Ghibu a pus anume, acum pentru a doua oră, în discuție »Chestia unirii celor două biserici românești«, făcând în coloanele unui ziar atât de răspândit cum este »*Universul*«, apologia unirii bisericilor noastre românești în sensul unei apropieri de biserica romană a celorlalte popoare latine. Argumentele referitoare ale dlui Ghibu, întemeiate mai mult pe considerații de oportunitate politică și de afinitate etnică, sunt cu atât mai prețioase, cu cât ele ne vin dela un fiu al bisericii ortodoxe, în al cărui trecut se găsesc destule acte nu tocmai prietenești față de »biserica celorlalte popoare latine«.

Mănecând din considerarea dispozițiilor noii Constituții referitoare la regimul cultelor dela noi, în cari se codifică două biserici românești și în cari raporturile bisericii ortodoxe față de bisericile din afară de hotarele țării se reglementează în sensul unei unități dogmatice cu biserica Răsăritului, d. Ghibu găsește aceste dispoziții »cu desăvârșire greșite«. Și sunt greșite pentru două motive: 1. Pentru că în loc s'o înălțare pentru totdeauna, »*Constituția sancționează sciziunea religioasă a poporului nostru în două biserici*« și 2. Pentru că, în deplin contrast cu realitatea teoretică și practică, »*ea sancționează izolarea noastră de o parte esențială a bisericii lui Hristos, legându-ne și pentru viitor numai de partea orientală a ei*«.

»Pentru cine judecă serios problema religioasă — așa urmează d. Ghibu — în lumina intereselor culturale superioare ale neamului și ale umanității, rezolvirea atât de simplistă a ei prin Constituția noastră este o dovadă de o regretabilă miopie sau chiar orbire și religioasă și culturală a celor ce și-au dat votul pentru o astfel de situație, care nu este nici românească, nici creștină.« Și asta pentru motivul, că e o datorie »românească« de-a aduna pe toți și din

punct de vedere religios, în aceeași taberă, și e o datorie creștinească de-a lucra din toate puterile pentru înfăptuirea unității creștine preconizate de Mântuitorul.

Cerând apoi, ca greșelile depuse în Constituție să fie îndreptate măcar în cadrele legii menite să reglementeze în amănunte raporturile dintre diferitele culte ale țării — al cărei proiect va fi supus în curând Corpurilor legiuitoare —, dl Ghibu spune în legătură cu unirea religioasă dorită de dânsul, următoarele:

»Faptul, că veacuri de-a rândul am luptat în »contra catolicismului apusean, — judecând obiectiv, nu poate constitui un motiv pentru a avea și în viitor aceeași atitudine față de el. N'am luptat noi oare și pe teren politic și militar împotriva fraților noștri latini din Occident? Flăcăii noștri din Ardeal n'au dat piept, vitejește, cu grenadierii lui Napoleon și acea curată glorie militară a Ardealului românesc, baronul Urs de Margina, nu s'a ridicat în ochii poporului nostru tocmai prin vitejia lui în contra Italienilor, pe cari ca ofițer în armata austriacă, i-a învins într-o luptă la Solferino, în anul 1859? Dar oare, dacă o ursită blestemată ne-a obligat să luptăm în trecut în contra fraților de un sânge cu noi, urma ca acea atitudine să o păstrăm pentru vecie? Glasul sângelui ni-a poruncit în momentul istoric, să ne apropiem de aceia pe cari i-am socotit vrăjmași — și noi ne-am apropiat și grație acestei apropieri am ajuns la cea mai înaltă culme a gloriei noastre.

»Acelaș lucru ni-se impune și pe teren religios: noi trebuie să refacem și unitatea religioasă cu Francezii și cu Italienii.

»Pentru cine își dă de aproape seama de această problemă, soluția ei este mai mult de cât simplă: reunirea religioasă se poate face în aceleași condițiuni avantajoase pentru noi, în care s'a făcut cea politică. Franța și Italia nu ne-au făcut vasali ai lor pe teren politic, cultural și economic; ele nu ne vor face nici pe teren religios, dimpotrivă, vor cânta toate mișloacele de-a ne împlini acele condiții, pe cari tradiția noastră și misiunea noastră istorică le reclamă.

»După reluarea legăturilor cu Bi-

serica apuseană, de care suntem mai apropiati și prin credință și prin legături de rasă, va trebui urmărită mai departe problema până la realizarea unei legături strânse cu întreaga Biserică a lui Hristos».

Și pentruca orice tâlcuire în alt sens a acestor cuvinte, foarte răspiccate de altfel, să fie eschisă, d. Ghibu ține să mai adaugă și următoarele șire mult grăitoare: »O aranjare a chestiunii religioase fără prealabila rezolvire a chestiunii unirii celor două confesiuni și a reunirii bisericii românești cu biserica apuseană a fraților noștri de aceeaș rasă... nu este o soluție, prin care poporul nostru se poate întări — din potrivă: ea va aduce o slăbire și o alichiozare a vieții religioase și, prin ea, a întregii vieți naționale».

Dl Onisifor Ghibu militează deci, deschis și pe față, pentruca biserica ortodoxă română să dea — în interesul bine priceput al țării și a neamului — mâna cu biserica noastră unită cu Roma, refăcând prin aceasta unitatea religioasă cu toți frații noștri de sânge.

Gândurile lui sunt și gândurile noastre și ele trebuie să fie și gândurile tuturor, cari vreau cu adevărat binele neamului. Il salutăm deci cu toată dragostea între aderenții acestor idei, dorind ca Dumnezeu să sporească mereu tabera noastră.

Ne vom ruga pentru aceasta și sperăm că rugăciunea noastră va fi ascultată.

Dela o sfințire de clopote.

— Un eveniment artistic —

În 8 Decembrie curent, am asistat la praznicul sfințirii clopotelor noi, din frunțașă comună românească dela vestul României — Vasadul. Lume multă, adunată din toate părțile. Biserica impozantă — arhiplină... Ei bine, pe unde numai se afla un preot zeis și o turmă darnică, au mai fost și vor mai fi astfel de sfințiri, dar ce n'a mai fost, și nu cred să mai fie în scurtă vreme aiea, a fost la Vasad: un adevărat eveniment: cor mixt cu acompaniament de orchestră, executându-se cele mai noue compoziții ale preotului local Hubic.

Că cine este păr. Hubic, de prisos s'o spun. I-l cunoaște lumea mai bine de trei de-

cenii. Sfinția Sa a fost, pe cât știm, primul, care cu zeci de ani mai înainte a urgit la noi cu graiul și cu scrisul: »introducerea muzicii sacre și în biserica noastră răsăriteană. Ne mai aducem aminte de articolii săi din »Unirea» și alte foi românești de pe vremuri... Pe urmele lui s'a luat fratele și discipolul său, profesorul Hubic, care cu vestitul său cor a cutrierat în turneu artistic mândrul nostru Ardeal, mai în vara trecută. Dar ușor pentru profesorul H.; d-sale i-i stau la dispoziție puteri adevărat artistice, cum e un Busifa, o Tica Buteanu, și alții. — Cu atât mai greu însă părintelui H., căci el și-a format corul și orchestra din elemente necioplite — din țărani.

Și totuși ce minune! Auzând corul vășadan i-ți face impresia, că-ți cântă corul și orchestra Operei dela Cluj. Câtă energie n'a consumat păr. H. până și-a ajuns scopul. Dar și l-a ajuns cu vârf și îndesat! Trecut binisor peste 50 ani, dar încă tiner și agil, măestru de prima forță în violină și toate instrumentele muzicale, păr. Hubic a stat însuși în fruntea corului său din 80 membrii, azi unic în toată țara. Intre violiniști am putut distinge și pe feciorii Sfinției sale, șase la număr, toți universitari și dextrii manuatori ai arcușului. — O adevărată familie de artiști!

Ce privește apoi compozițiile părintelui Hubic, sunt capo d'opere. Original, ca'n toate, păr. Hubic nu imitează pe nimeni, ci-și creează o muzică proprie, până aci nemaiauzită. Vor fi — sigur — alții, mai chiești, să aprecieze după vrednicie muzica păr. Hubic, eu unul numai atâta pot spune, că »adagio»-urile d-sale m'au răpit în sferile cele mai înalte, iar »presto»-urile mărețe m'au sguduit până'n adâncuri. Numai sfințenia loșului ne-a reținut, ca după fiecare piesă să nu izbucnim cu toții în aplauze frenetice...

Fericit neamul, care se poate mândri cu așa fii, cum sunt frații Hubic, părintele și profesorul. Păcat numai, dar păcat la ceruri strigător, că acești doi genii, se pierd pe la sate, ca niște luceferi nebăgați în seamă. Alte neamuri de mult i-ar fi ridicat la pedestalul reclamat de talentul lor, cu adevărat mare!

Spectator.

□ □ Foia »Unirii«. □ □ Refacerea Blajului*).

Blajul nu poate fi numai al nostru al celor, cari suntem înscrși în registrele de dare ale orașului, nu numai al clerului, care face parte din autoritatea bisericească ce-și are reședința în această localitate, nu numai al corpului didactic, care vorbește de pe catedrele vestite ale școlilor istorice, ci Blajul trebuie să fie al tuturor, și al celor cari au trecut și al celor cari trăiesc, al tuturor generațiilor neamului nostru. El trebuie să fie și al acelor, cari din cărțile tipărite aci și-au cules bogățiile sufletului și al acelor, cari au primit cu emoție hotărârile adunării naționale de pe câmpul libertății. El trebuie să fie al fraților din celelalte provincii românești, cari au fost obișnuiți să privească la Blaj cu fanatismul credincioșilor smeriți și să vadă în această metropolă o Meccă a culturai românești. El trebuie să fie al tuturor Românilor de orice credință religioasă și de orice convingeri politice.

*

Un francez, care a cetit ceva despre istoria Românilor, își inchipuie sigur, că orașelul

*) Dl Dr. Zaharia Boila publică, sub titlul acesta, în numărul din 6 Decembrie c. al ziarului »Universul» un articol care poate fi socotit ca un vrednic ecou al scrisului recent al dlui Tiberiu Vornic. Il dăm și pe acesta în întregime spre a ține și prin aceasta la suprafață o chestiune, care nu-i iertat s'o lăsăm să adoarmă — N. R.

acesta »atât de scump Românilor« este o oază a civilizației și sub raportul tehnic, că străzile orașului sunt poate mai mult decât asfaltate, că edificiile școlare, atât de impunătoare în simplitatea lor, sunt scaldate într-o lumină feerică. Un englez care mai e și prietin al Românilor n'ar crede pentru toată lumea, că acolo unde s'au pus bazele politicei românești, de unde au pornit perfecții români în anul 1848, azi, în țara românească, nici măcar prefectură de județ nu este. Nu este tribunal, de unde să se împartă dreptatea pentru cetățenii români în orașul, care a fost o tribună vie a dreptății românești. Medicii români, cari au »absolvat« școlile din Blaj, cari au primit ajutoare din fondurile de la Blaj, cari azi sunt fala științei, atâția dintre ei cu renume european, se vor mira, dacă nu vor roși chiar, că nici măcar un spital județean nu este în Blaj. Nu este baie, ca să nu mai vorbim de apeduct. Că administrație financiară nu este, consilierate agricole, servicii edile nu sunt, se pare tot atât de firesc, după cum nici armată nu este, nici măcar pluton de jandarmerie, ci numai o secție, ca în oricare sat. Iar de teatru nu visează nimeni, nici cei mai optimiști și fanatici blajeni.

Din acest punct de vedere, Blajul n'are nimic mai mult, ca sub unguri. Și după câte vedem și știm nu ne miră, dacă guvernele românești abia ajută școlile din Blaj, deși aceste școli sunt și astăzi cele mai distinse din Ardeal.

În zadar actualul mitropolit se trudește să mențină și să desvoalte măcar școlile existente din Blaj. Față de desinteresul general, față de egoismul oamenilor, față de invidia și îndărătnicia adversarilor noștri abia va putea izbui. Sub cărmuirea ungurească dezvoltarea Blajului a fost împiedicată. Acum, sub cărmuire românească Blajul este în mod pozitiv angajat în lupta de existență, în urma nepăsării guvernelor țării.

Situația geografică a localității este cum nu se poate mai potrivită pentru înflorirea unei vieți comerciale și industriale în stil mare. La imbinarea celor două râuri, celor trei văi, celor două linii ferate, în apropierea regiunilor de gaz metan, de sare, lemne de foc, în valea vinului și a vestitului porumb târnavean, în punctul de gravitațiune a celor cinci regiuni, cu o climă foarte sănătoasă, Blajul posedă o bază solidă, spre a deveni oraș mare. Considerând cadrele avantajoase ale dezvoltării orașului și-se strânge inima de durere văzând, că invidia și poate ura omenească împiedică propășirea Blajului.

Dar să mai adaug sute și mii de motive, cari ar trebui să determine factorii competenți pentru inițierea unei acțiuni de refacere. Și în primul loc convingerea, crezul aproape unanim al tuturor oamenilor de bine, că trebuie de undeva să pornească un curent de armonizare sufletească, de cultivare mai intensivă a credinței, a binelui și frumosului și acel loc nu

Revistă bisericească.

Joia viitoare, la 20 Dec. se va ținea la Roma obișnuitul *Consistor secret*, în care sf. Părinte va crea o serie de noi cardinali, întregind colegiul ilustru al purpuraților slăbit prin decesele anului ultim. În alocuția ce se va rosti din acest prilej, se spune, că Papa va anunța și oficial intențiunea sa de-a reintruni Conciliul ecumenic din Vatican, probabil pe anul 1926.

Cu multă bucurie înregistrăm, că *mişcarea misionară* a luat mai nou un puternic avânt în toate eparhiile provinciei noastre bisericești. Săptămână de săptămână, primim rapoarte foarte interesante despre aceste mișcări, cari sunt incontestabil cele mai înălțătoare momente ale vieții noastre bisericești mai recente. Seria parohiilor, în cari s'au ținut atari praznice ale sufletelor, crește într-una, și va da Domnului ca numele lor să formeze în curând o adevărată rețea, din care să nu lipsească nici o parte mai însemnată a bisericii noastre. Dintre acelea cari au avut în timpul din urmă atari sărbători încreștăm pentru azi următoarele: Nirașteu (arhidieceză), unde a predicat p. Dr. I. Coltor, Vărădia și Chizdia (eparhia Lugojului), unde au predicat p. Dr. N. Brinzeu și Dr. G. Fireza, ajutați de p. V. Degan și Aug. Radu, și în armă Negriștea din eparhia Gherlei, unde cuvântul lui Dumnezeu a fost vestit de p. Dr. V. Bojor.

Pe Valea Jiului au fost Dumineca trecută *frumoase serbări bisericești*, la Petroșeni părintelui Dr. Miocu, unde protopopul N. Zugravu a făcut stîntirea nouelor clopote și la Vulcan, unde p. Dr. N. Brinzeu a binecuvântat iconostasul cel nou. Ambele au înălțat moralul credincioșilor, lăsând amintiri neșterse în sufletul lor.

Cărmuirea eparhiei latine de Oradea-mare, văduvită prin moartea recentă a episcopului Nicolae Széchenyi, s'a încredințat din partea capitlului Preasfinției Sale episcopului titular Emeric Bjelik, care a fost ales vicar capitular. Anunțându-se aceasta la Roma, sf. Părinte l-a numit pe p. Bjelik și de administrator apostolic, la fel cum este p. A. Pacha la Timișoara, aranjând astfel până la timpuri mai bune succesiunea episcopului Széchenyi. — Noul conducător al eparhiei orădane este fostul episcop militar al armatei austro-ungare, unde s'a dovedit ca un foarte bun organizator.

poate fi altul decât Blajul cu tradițiile sale istorice. Chiar astăzi în plină luptă, Blajul se prezintă ca oază neutrală. Nicăiri frunțașii partidului național n'au primit să seadă alături de membrii guvernului liberal. La serbările aniversării memorabilei zile de 3 (15) Mai d-nii Maniu, Popoviciu, Lupu, Mihalache ședea alături de miniștrii liberali Constantinescu, Florescu și Banu. Nu este o întâmplare aceasta, ci întărirea unei credințe, că în sfintele locasuri ale Blajului dispăre chiar dușmănia cea mai înverșunată. Aci, buni sau răi, una suntem cu toții: români.

Să ne grăbim dar la împlinirea unei datorii sfinte: a duce la izbândă opera refacerii Blajului istoric.

Dr. Zaharia Boilă.

Citiți și răspândiți:

□ "UNIREA!" □

Joia trecută s'a instalat la Constantinopol noul *patriarh ecumenic*, mitropolitul Grigorie din Chalcedonia, care a luat numele de Grigorie al VII-lea. Născut la Creta în 1848, noul patriarh este al 247-lea în seria patriarhilor Bizanțului. Acuzat din partea rivalilor săi, că ar avea legături cu agenții politici ai Greciei, patriarhul Grigorie s'a lăpădat de orice legături compromițătoare, spunând că va exercita misiunea sa conform dorințelor creștinilor ortodocși din Turcia, dar cu toate acestea se spune, că guvernul turcesc nu ar fi aplicat să-i dea agreementul, socotindu-l tot atât de periculos ca și pe ex-patriarhul Meletie.

Gazetele anunță, că sf. Părinte al Romei a împărțit într'un singur an aproape 25 milioane lire spre scopuri caritative. Este o sumă, care constituie o adevărată glorie a milei creștine.

Știri mărunte.

Personale. Dumineca trecută, *Preasfințitul ALEXANDRU al Lugojului a fost oaspele p. Dr. mitropolit VASILE, cu care a plecat apoi împreună la București. Vineri sara p. Dr. mitropolit s'a reîntors la reședință.*

— P. V. Ordinariat de Lugoj a numit pe p. Dr. N. Brinzeu de director al oficiului diecezan, pe p. Dr. George Fireza de secretar episcopesc, iar pe p. Dr. Augustin Radu de notar consistorial și rector al convicțului diecezan.

— P. V. Ordinariat arhidiecezan a numit pe p. Dr. Ioan Gergely de paroh la Casonul-mare, iar pe p. Dr. Ioan Maior de adm. parohial la Aita-seacă.

Concurs. P. V. Ordinariat de Lugoj publică, cu termenul de 15 Ianuarie 1924 concurs la parohia *Timișoara* (protopopiatul Aradului).

Clericii și armata. Tinerii cari fac studii teologice, precum și absolvenții de teologie, plătesc taxa fixă de 6 Lei și taxa suplimentară (dacă venitul anual este mai mare de 500 Lei), beneficiind de scutirea la suprataxă de 200 Lei, cei dintâi pe baza unui certificat al școlii de teologie (se admite și cartea de student, vizată pe anul respectiv), iar ceilalți pe baza angajamentului luat față de ministerul cultelor că se vor preoți. Amânarea serviciului militar se admite pe acest temei numai până la vârsta de 27 ani. Cei preoțiți mai înainte de această vârstă nu mai plătesc taxa militară, dar sunt datori să ceară aceasta, indicând data hirotonirii.

Locale. Măine, Dumineca săptămânei a 11-a după Înălțarea sfintei Cruci, va predica în catedrală Mgr. Ștefan Roșianu, profesor al Academiei de teologie.

— Grație hărniciei comitetului, Dumineca trecută s'a început de nou seria șezătorilor introduse anul trecut de *Societatea meseriașilor*. Ca și anul trecut, programul lor stă din conferențe, cântări și declamări, cari toate contribuie foarte mult la ridicarea nivelului cultural al membrilor societății. Prima conferință a ținut-o prof. Dr. I. Coltor, iar mâine va vorbi prof. Dr. Ioan Sâmpălean. Șezătorile ținute în localul societății, încep la orele 5 după masă.

Școli secundare lipsite de caracterul de publicitate. Un ordin mai recent al ministerului instrucțiunii lipsește de caracterul de publicitate, declarându-le școli particulare, următoarele instituții ale minorității maghiare: 1. Liceul rom. cat. din Arad. 2. Liceul rom. cat. din Deva. 3. Liceul de fete Notre Dame din Cluj. 4. Liceul unitar din Turda. 5. Liceul de fete reformat din Cluj. 6. Liceul minorităților din Șimleu. 7. Liceul rom. cat. de băeți din Satu-mare. 8. Liceul rom. cat. de fete din Satu-mare. 9. Liceul reformat din Orăștie. 10. Liceul reformat din Zălau. — Urmarea acestui ordin este, că pentru a avea certificate valabile, elevii și elevele acestor școli vor trebui să facă examenele înaintea unor comisii instituite de stat.

Pentru un palat al societății „Tinerimea română”, care ar fi să devină un adevărat «cuib românesc» la București, comitetul acestei societăți a lansat de curând un apel către toți membrii săi să cumpere din bonurile de împrumut (à 1000 Lei) emise în acest scop și cari se găsesc la toți membrii comitetului. Suma astfel împrumutată urmează să fie restituită după 3 ani fără dobândă. Președintele societății este d. M. S. Damitrescu, profesor și director în ministerul instrucțiunii.

† **Lucreția Rusu n. Pop,** soția preotului nostru Izidor Rusu din Coșlariu, s'a stins la 8 Decembrie c. în anul 50 al etății și 30 al fericitei sale căsătorii. O deplâng număratoase rudeni, între cari 8 copii, în parte nevrâstnici. — Fie-i partea cu dreptii!

Telefonul „Unirii.”

B. Poiana-Năsăud. Găsim, că astfel de lucruri trebuie aranjate pe altă cale decât aceea a publicității. Am trimis deci șirele DVOastră la locul său și ne place să credem, că ele vor avea efectul dorit.

P. Obreja. Este desigur foarte supărător, că în «Calendarul orfanilor de război», Orfelinatul nostru este arătat numai cu 50 orfani, când el în realitate întreține cel puțin de 3 ori atâția și dacă datele s'au pus astfel cu rea credință avem de-a face cu o falsificare din cele mai puțin onorabile. Nu-i eschis însă, ca autorii numitului calendar să nu fi avut la îndemână datele necesare și atunci e datoria noastră să li-le dăm măcar de acum înainte.

M. Gherla. Cea mai nouă ediție românească alui Thoma de Kempis este aceea a «Mănăstirii Neamțului», care sub titlul «Urmarea lui Isus Hristos» a scos acum de curând această minunată lucrare, punând-o în vânzare cu suma de 22 Lei. Pe cât știm, noua ediție, care nu ni-s'a trimis, are o limbă bună, putând fi utilizată cu folos și din partea noastră.

V. Negriștea. Regretăm foarte mult, dar spațiul nu ne îngăduie rapoarte mai lungi. Cât privește apoi supărăriile, e bine ca ele să se aranjeze în familie.

V. Petrova. Suma trimisă am primit-o. Pe anul acesta sunteți în rând cu abonamentul.

Casina. Lupeni. Chităm pe această cale suma trimisă de 90 Lei.

O. Oena Dejului. Am primit banii.

CINGULE

de lână, roșii și negre, în orice lungime și lățime se pot avea — după modelul aflător la *Librăria seminarială din Blaj* — prin p. VICTOR GERGELY din Ghimeșfațet, județul Ciuc.

(95) 1—3

„Unirea”

Nu-i iertat să lipsească de pe masa nimănui.

Abonamente se pot face oricând!

TUSA

bronchita, dureri de plămâni, dureri de piept, oftica în stadiul prim, guturaiul, astma etc. vindecă cu succes unul din preparatele următoare: **CĂȘIUL CARPAȚILOR VOREL, BONBOANE PECTORALE VOREL în picuri și cutii, SIROPUL CARPAȚILOR VOREL, GUDRÓNUL VOREL.**

Veți alege, după plăcere, unul din aceste specialități.

Le găsiți la drog. și farm.

Dep. central: **FARMACIA VOREL, Piatra Neamț.**

„Petroșani“. Soc. a. p. exploatarea minelor de cărbuni

Nr. 4182/923.

Concurs

Direcția minelor din Vulcan a Societății an. române pentru exploatarea de cărbuni „Petroșani“ publică concurs pentru ocuparea a

5 posturi de învățători

3 pentru școala primară din Vulcan și 2 pentru cea din Aninoasa.

Cererile însoțite de diploma de învățător, actul nașterii și atestatele de serviciu să se înainteze direcțiunii susnumite cel mai târziu până în 15 Decembrie 1923.

Cei numiți vor fi salariați ca învățătorii de stat rurali, primind la această leafă un adaus de 20%, locuință, iluminat, încălzit gratuit și alimente cu un preț foarte redus.

La școala primară din Aninoasa unul dintre cele două posturi vacante este a-se ocupa la secția maghiară.

(92) 3-3

Direcțiunea.

Important de știut

Cu deosebire pe timpul schimbărilor climatice de toamnă.

Fața crepată ori înăspriată de vânt, mâinile ori alte organe alterate de frig, revin la normal, devenind albe și frumoase, prin miraculosul Preparat patentat alui Dr. Biró

Crema — Floarea-Reginei

Borcan de probă Lei 18
Borcan mare „ 25
Săpun — Floarea-Reginei „ 20

Rheuma, ischias și alte maladii provocate de frig se vindecă prin Preparatul patentat alui Dr. Biró

„CASTANIN“

— Extract de castane — Prețul Lei 20.

Depozit principal: Farmacia Dr. Biró
Cluj Piața Unirii 6.

Se poate avea și la toate farmaciile mai mari și la droguerii!

(86) 3-12.

CLOPOTE

Și obiecte bisericesti fără bani,

garantate
pentru 50 ani

găsiți numai la:
prima fabrică
de clopote din
România mare

Frații D. W. Popescu & Comp.

Strada Ioan Maiorescu Nr. 9.

BUCUREȘTI. (70) 12-52

Furnizorii Curții Regale și al sfințelor mitropolii, episcopii și biserici din România întreagă.

Cum ne vindecăm de Reumatism și Gută

Broșură interesantă și instructivă. Se trimite gratuit contra mărci postale de 1 leu, pentru poștă. Adresați:

Farmacia VOREL, Piatra-N.

PRIMĂRIA TOPLIȚA-ROMÂNĂ.

Nr. 2339/923.

I

Concurs.

Noi primăria comunei Toplița-română (din jud. Mureș-Turda plasa Reghinului de sus) publicăm concurs pentru completarea următoarelor posturi, vacante și nou înființate, pe data de 1 Ianuarie 1924.

1. Două posturi de funcț. la prim. cu sal. lun. de 2000 L.
2. „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ 1500 „
3. „ „ „ scriit. „ „ „ „ „ „ „ 1200 „
4. „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ „ 1000 „
5. Cinci posturi de gardiști com. „ „ „ „ „ 1200 „
(sau salar lunar de 1000 lei și îmbrăcăminte compl.)
6. Două posturi de immanuatori cu salar lun. de 1000 L.
7. „ „ „ esecutori com. cu sal. lun. de 1000 „

8. Un post de canton. (drumar) com. „ „ „ 1000 „
9. „ „ „ ordonanță (pt. birouri) „ „ „ 1000 „
10. „ „ „ dactilograf (dactilografă) „ „ „ 1000 „

Petitionarii vor dovedi, că sunt Români, posed praxa necesară, au situația militară regulată și sunt cu bună purtare, iar dela reflectanții posturilor de sub a) se recere și o calificare de cel puțin 4 cl. secundare.

Petițiile însestrate cu dovezile necesare sunt a se trimite cel mult până la data de 20 Ianuarie 1924 în plic recomandat la adresa noastră.

Vom primi numai forțe bune și reflectanți serioși, activi și energici.

Alcoolici și indisciplinați sunt eschiși.

Toplița-română, la 8 Dec. 1923.

Sabin Popescu, A. Petre Boțian,
primar. (94) 1-1 primnotar.

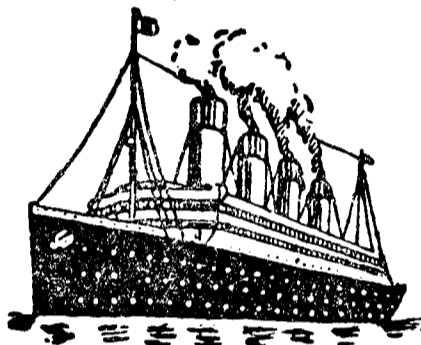
THE ROYAL MAIL LINE

Spre Canada și New-York pleacă vaporul „CHIO“ în 7 Februarie 1924. iar vaporul „ORDUNA“, în 29 Februarie 1924.

Ambele vapoare pleacă din SOUTHAMPTON și CHERBOURG, ancorând în portul HALIFAX (N.S.)

Cea mai veche
societate de na-
vigație.

Fondată în anul
1839. Călătorie
comodă.

New-York, Canada, Brazilia, Argentina, Cuba și Mexic etc.

In fiecare săptămână pornește vapor din
Hamburg, Cherbourg și La-Rochelle

Pentru orice fel de deslușiri, vizarea pașaportului și alte formalități să ne adresăm la

COMPANIA „TRANZIT“

(81) 9-50

București, Calea Griviței Nr. 153 și la filiala Timișoara, „Hotel Coroana“.
Banii trimiși din America prin noi se pot avea în timp de 8 zile.

BANCA CENTRALA

PENTRU INDUSTRIE ȘI COMERȚ S. A. IN CLUJ.

Capital: Lei 50.000.000 — 18.000.000 — Lei Rezerve.
Depuneri pe libel Lei 25.000.000 — în trei ani!

Banca Centrală, Filiala—Alba-Iulia,
Banca Centrală, Filiala—Arad,
Banca Centrală, Filiala—Bistrița,
Banca Centrală, Filiala—Hațeg
Banca Centrală, Filiala—Oradea-mare,
Banca Centrală, Filiala—Sibiu,
Banca Centrală, Filiala—Turda,

primesc și fructifică totdeauna mai favorabil

DEPUNERILE

pe LIBEL și în CONT-CURRENT

și plătesc darea către stat din al său.

Depunerile la vedere le fructifică cu 5 1/2 % netto.

Depunerile pe termen fix de 1/2 an cu 6 % — 7 % netto.

Depunerile pe timp mai lung și în sume mai mari, apoi fonduri comunale, bisericesti, școlare, etc., fructifică în condițiuni speciale.

Adresați-Vă la BANCA CENTRALĂ, SECȚIA AMERICANĂ, în Cluj și la Filialele sale cu: Dollari, cecuri, drafturi și cu assignate americane.

Serviciu prompt și culant. — Corespondență în toate limbile.

Cumpărați acțiunile dela Banca Centrală din Cluj.

(90) 6-6